

щедро раздаваше. Колко души си продадоха душите и съвестите, за да му спечелят милиони... Знам го добре. Още от ученик той разбра силата на подкупа и възприе тая тактика, за да стане милионер, а някои лица (той погледна другарите си) да хване в ръцете като мокри кокошки и да ги направи риби покорни. Още като ученик, наближи ли изпита, той отива на пазар, купува или пуйка, или кило масло и право у дома на учителя, откогото неминуемо очаква слаба бележка: — Г-н учителю, бях на село, баща ми ви прати това нещо! Да, и тоя тъпак и простак успяваше да минава с отличие, а ние, тройкаджиите, се съсипвахме от зубрене.

Не знам, господа, какво чувство изпитвате към него. Аз дължа на него много. Благодарение на него аз имам две къщи. При все това, в душата си храня омраза към него. Защото аз па и вие, господа, антър ну казано, бяхме честни и достойни служители. Не той ли ни разврати? Не той ли ни съблазни... и научи да протягаме ръка под масата. Да, той ме разврати, той ме направи взяткаджия!

— Шшш-т! — казаха едновременно двамата другари.

— И аз можех да мълча... Но пак по негово настояване, бях принуден да деля всичко с вас. Уплете ни хубаво той... Слава Богу, че умре. На страх живеех, сега ми олекна на душата.

